

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 186.

Tiende Session.

46de Møde.

Fredagen den 4de December.

(Fortsat.)

Grundtvig (forts.): Jeg skal heller ikke engang nævne, hvad der fra en anden Side er blevet henkastet netop om denne dygtige Mand, som vi visstnok ikke skulde ønske at tabe, da der neppe nok er nogen Mand i Danmark, der kunde udfylde hans Post, jeg siger, hvad jeg har hørt herom, skal jeg ikke nævne, men blot udtale, at jeg haaber, at hele Thinget har hørt det med den samme Uvillie som jeg. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har anmærket om det Uørlige i, at den store Besklagelse over de forbigangne Tider i Henseende til Betalingen for Forelæsninger sluttede med Glæde over, at det endelig var bleven anderledes, det var jo meget rigtigt, da her i 6 Slet ikke er Tale om andre Forelæsninger end de, der blive holdte ved den polytechniske Læreanstalt, men jeg vil dog ikke sige, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) havde mere Ret til at ville retfærdiggjøre den Praxis, som i denne Henseende har fundet Sted og maaskee endnu finder Sted ved Universitetet, end en anden æret Rigsdagsmand havde til at beklage sig derover. Dengang, da jeg nærmere kjendte Universitets-Professorerne, som vare forpligtede til at holde offentlige ubetalte Forelæsninger, da var det jo saa, at de indskrænkede disse offentlige Forelæsninger, som ikke skulde betales, til hvad der ansaaes for aldeles uundværendigt for de Bedkommende, der forberedte sig

til Examen. Følgen heraf blev, at der sjelden eller aldrig blev holdt nogen saadan offentlig Forelæsning, medens man kaldte det private Forelæsninger, som man holdt, og som de Studerende skulde nødes til at besøge og betale, naar de ikke paa fyldestgjørende Maade kunde bevise Bedkommende, at de ikke havde Gynedertil. I Henseende til Stipendierne var det vistnok saa i den Tid, at det gik i Bennevold; om det er blevet bedre siden, veed jeg ikke saavidt, dog troer jeg det; men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at det i Henseende til Examen's Forelæsninger for Betaling for disse er blevet værre. Jeg troer, det er blevet værre, efterat Pengene derfor indkasseres ved Dvælsuren uden videre som en Afgift, saa der maa vel være juridisk Bevis for Fatigdom, dersom den skal ændres, medens det dog forhen var Tilfældet med mange Professorer, at de gjerne selv om der manglede juridiske Beviser, viste sig meget milde og eftergivne, ja, og at der selv var dem, som blev eftergivet for Skams Styld, Noget, som Dvælsuren jo ikke kan efterligne.

C. C. Møller: Hvad jeg vil tillade mig her at ytre, er foranlediget ved det, en æret Rigsdagsmand (Zahle) for dvælede ved, idet han fremhævede, hvad han paa de forskellige Stadier af de akademiske Coursus har maattet erlægge til Professorerne. Jeg var ogsaa ligesom han et forældreløst Barn, da jeg kom til Universitetet, og jeg har aldrig givet en eneste dansk Stilling til nogen Professor for de Forelæsninger og Dvælsur, de have holdte, som jeg har overværet. Jeg har endogsaa været fritaget for at betale de Dvælsur, som Professorerne udelukkende holdt for Beta-